

DIMONIS I EXORCISMES

Opinió | 27-07-2018 | 20:39

Joan Plana Sagué

Aquesta setmana, Roses ha aparegut a tots els mitjans per una raó que molts han definit com a estrafolària: el capellà de la nostra parròquia, Mossèn Josep Puig, ha estat nomenat com a nou exorcista de la Diòcesi de Girona, per petició del mateix Papa Francesc. Certament, no és una notícia gens ordinària en els nostres dies, les possessions demoníiques i els exorcismes formen part d'un imaginari que la immensa majoria de la nostra població situa en temps pretèrits o bé en el món de la ficció. Aquesta notícia, però, ha vingut acompanyada d'altres menys escandaloses, però molt més habituals, especialment durant la temporada turística. Notícies que també tenen a veure amb dimonis que acompanyen a ciutats com la nostra des de fa temps i pels que sembla que no sabem trobar l'exorcisme adequat.

Un any més, els carrers de Roses estan plens de turistes que vénen d'arreu del món per visitar la nostra vila i el seu entorn. Obren desenes de comerços de temporada i la majoria d'empreses arriben al punt àlgid de la seva activitat. Però també en aquests dies es posen de manifest altres fenòmens que, com si fossin dimonis, any rere any ens mantenen posseïts. El principal, segurament, és la mobilitat. L'afluència de turistes converteix a quatre carrers que creuen Roses d'oest a est (o viceversa) en autèntiques autopistes: l'avinguda de Rhode, el carrer Puig Rom, el carrer Nou i la Gran Via Pau Casals. També la gestió de l'estacionament esdevé caòtic per aquestes dates, i queden al descobert les mancances en planificació i orientació que tenim com a ciutat en aquest àmbit. Destaquen, així mateix, les mancances de sòl industrial, que permetria desplaçar molts tallers del centre, cosa que facilitaria la conciliació amb l'entorn i també la mateixa logística del seu funcionament. Tot això, sense oblidar un dels fenòmens que genera més alarma social, i vers el qual l'Ajuntament pateix una exasperant mancança d'eines per poder afrontar, com és el top-manta en el nostre passeig marítim.

Al llarg d'aquest mandat, hem vist maneres diverses d'afrontar aquests problemes que ens persegueixen. El govern municipal ha optat, per norma general, per una actitud més aviat contemplativa, deixant morir els temes amb el qui dia passa anys empeny. Desconeixent que aquests temes, com el diable, no moren mai de vells, ans al contrari. Per altra banda, hem vist també que hi ha qui ha optat per postures estrictament electoralistes, recorrent al discurs fàcil i, sovint, directament a la demagògia, fent-nos creure que els rosaris i les pregaries solucionarien, com per art de màgia, tots els nostres mals. Una realitat realment poc gratificant i, el pitjor, poc útil pels nostres ciutadans.

Deia Mossèn Puig davant les càmeres de TV3 que la seva feina ha d'anar sempre acompanyada de la tasca de metges i psiquiatres, i que no esperava que les pregaries, per si soles, poguessin solucionar els problemes que hauria d'afrontar. Amb els dimonis que es mantenen insistentment aferrats a Roses, passa una cosa semblant. Cal treballar de forma decidida i rigorosa per elaborar plans d'actuació amplis, que involucrin forces polítiques i ciutadania, i que busquin solucions realistes. Sense cap desídia. Sense cap demagògia. Fer-ho seriosament. Cap exorcisme serà més eficaç que aquest.

Autor: Joan Plana / ERC Roses